LUPTE

Matchul Praga-Bucureşti va avea loc Duminecă dimineaţa

Se va încerca doborârea unor recorduri naţionale de greutăţi

Sala teatrului «Regina Maria» va adăposti Duminecă dimineaţa, cu începere dela ora 9 jumătate, o importantă reuniune de atletică grea, în cursul căreia se va disputa matchul de greco-romane dintre reprezentativele oraşelor Bucureşti şi Praga.

Cehii, porniţi acum câteva zile într'un turneu prin România, isbutind, la Oradia Mare şi Timişoara să repurteze succese dintre cele mai concludente.

IOANIŢESCU

Admirabili technicieni şi foarte puternici viitorii noştri oaspeţi practică o luptă clară lipsită de durităţi şi foarte subtilă. Sunt veritabili maeştri în acest sport astfel că din ciocnirea de Duminecă, atleţii noştri vor avea de tras apreciabile foloase.

Ne-am ocupat la timp de formaţia pe care o vor alinia oaspeţii astfel că nu vom mai insista asupra ei.

ECHIPA BUCUREŞTEANA

In schimb, vom spune câteva cuvinte despre echipa bucureşteană care a fost selecţionată Miercuri seara şi a cărei definitivă formă a apărut eri în coloanele ziarului nostru.

CATEGORIA AER

Ceferistului Ilie Dinu i-a revenit greaua misiune de a reprezenta culorile bucureştene în categoria cea mai mică, Este un luptător complect, rapid şi cu o perfectă intuiţie a luptei greco-romane. Va face o figură frumoasă.

CATEGORIA PANA

Alegerea lui Francisc Gilbert (Falanga) spre a ne reprezenta în categoria pană a fost fericită. Suplu dar forte, Gilbert este bine înzestrat şi din punct de vedere technic. O surpriză din partea lui, nu este exclusă.

CATEGORIA UŞOARA

Alexandru Unguraş (Tir) era cel mai indicat să fie selecţionat la această categorie. Deşi fizicul lui nu este prea impresionant, Unguraş rămâne atletul cel mai bun la această categorie.

CATEGORIA SEMI-MIJLOCIE

Petre Ioaniţescu (Tir) se impunea la această categorie, întrucât face parte din lotul atleţilor cum nu se poate mai bine pregătiţi. Puternic, subtil şi inteligent. Ioaniţescu posedă, pe deasupra, o voinţă care în poate aduce isbândă în cele mai pretenţioase loturi.

CATEGORIE MIJLOCIE

Ca şi Ioaniţescu lui Valentin Baţi (CFR) nu-i putea fi preferat nimeni, la categoria mijlocie. Intruneşte toate calităţile cerute unui luptător complect şi din partea lui ne aşteptăm la o performanţă excepţională.

CATEGORIA SEMI-GREA

Deşi numai reprezintă valoarea din trecut — s'a îngrăşat peste măsură şi nu excelează în suflu — Grigore Furtună (Tir), rămâne cel mai bun semi-greu din Bucureşti.

CATEGORIA GREA

Selecţionarea lui Aurel Ihm (Tir) la categoria grea, nu a întâmpinat nici o dificultate, el fiind, de departe, cel mai bun om al categoriei.

Deci, în puţine cuvinte, comisia regională a selecţionat cel mai bun lot.

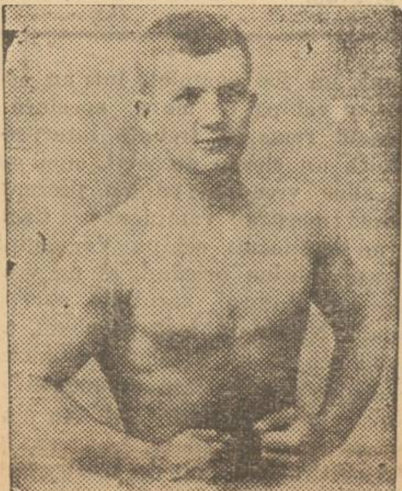
SE VA INCERCA DOBORAREA A TREI RECORDURI NAŢIONALE DE GREUTAŢI

Inainte de începerea concursului internaţional de lupte excelenţii noştri ridicatori de greutăţi: Ştefan Petrescu şi Jean Dociulescu vor încerca să doboare câteva recorduri naţionale.

Primul va concura pentru categoria uşoară recordul naţional fiind de 213 kilograme.

Semigreul Jean Dociulescu va încerca să doboare două recorduri la semigrea şi grea.

Recordul naţional la semi-grea e de 232 kilograme, iar la categoria grea 246 kilograme.

VALENTIN BATI (Bucureşti)

In acest scop Federaţia de specialitate a format o comisie specială care va controla exactitatea greutăţilor.

Ridicările de greutăţi se vor face conform regulilor şi regulamentelor federale.

SOSIREA CEHILOR

Reprezentativa oraşului Praga va sosi în Capitală Sâmbătă seara la ora 22 şi va fi întâmpinată în gara de Nord de comitetul regionalei de Sud şi de delegaţii coloniei cehe.

PING-PONG

CUPA „ERLAN"

Una din probele cele mai interesante ale concursului organizat în regia clubului „Macabi", este desigur campionatul handicap dotat cu Cupa „Erlan".

Handicapurile vor varia numai în plus între 1—10 puncte. Jucătorii vor fi clasaţi după listele de campionat care se găsesc la F. R. P. P.

Această Cupă este oferită challenge, şi va fi câştiagtă definitiv de acela care va reuşi să şi-o adjudece de două ori consectiv.

Ea se va disputa din două în două luni, până la adjudecarea definitivă.

Simultan cu această cupă se va disputa la categoria I, „Cupa Anton Segall".

Cupa Segall este tot challenge şi va fi câştigată definitiv de acela care va reuşi să şi-o adjudece de două ori consecutiv sau alternativ.

Această „Cupă" se va juca odată cu „Cupa Erlan" până la adjudecarea definitivă.

ATLETISM

Franţa, în goană după atleţi negri

O expediţie a Federaţiei franceze de atletism pleacă în Africa spre a găsi atleţi de culoare

PARIS, 19. (Intersport). — La 3 Decembrie se va îmbarca la Bordeaux cu destinaţia spre Africa o misiune a federaţiei franceze de atletism, care va rămâne în Africa Occidentală dela 11 Decembrie la 5 Ianuarie.

Scopul călătoriei

După discuţii care au durat mult timp în sânul federaţiei franceze, s'a hotărât ca forul francez să trimită o echipă de specialişti în colonii, pentru a descoperi talente atletice, deoarece după informaţiunile primite în Africa s'ar găsi elemente înzestrate cu reale calităţi.

Eventualele descoperiri ar urma să fie aduse în Metropolă, concentrate şi supuse unui serios antrenament.

ITINERARIUL MISIUNII

Dela 11—21 Decembrie îşi va fixa sediul la Dakar de unde va trimite instructori în centrele care au o activitate atletică precum şi în oraşele: Saint - Louis, Thies, Triaraje, Sebikotane.

La 21 Decembrie misiunea va pleca la Bamako, capitala Sudanului Francez, situată la 1200 km, la est de Dakar în plină Sahară. Drumul care va dura 20 de ore va fi efectuat cu trenul.

La Bomako misiunea va rămâne până la 28 Decembrie. La 25 şi 26 Decembrie se vor organiza mari manifestaţiuni sportive.

La 30 Decembrie se va întoarce la Dakar unde va asista la inaugurarea oficială a stadionului municipal şi a Parcului Sporturilor.

Dela Dakar, misiunea se va scobori pe coasta Africei până la Konakry, unde de asemenea se va organiza mari manifestaţiuni.

La 15 Ianuarie misiunea va fi la Casablanca unde se vor vizita instalaţiile sportive locale şi se vor organiza mari manifestaţiuni, iar la 14 Ianuarie misiunea se va reîntoarce la Bordeaux.

*

In afară de propaganda care se face cu această ocazie, conducătorii federaţiei franceze de atletism speră să descopere printre locuitorii Africei Occidentale elemente care să revoluţioneze atletismul.

O veste bună pentru atletismul braşovean

Primim la redacţie o lungă scrisoare din partea d-lui maior Vintilă Cristescu binecunoscutul atlet de odinioară şi fost ani de-a rândul conducătorul atletismului.

După ce-a rătăcit câtiva ani de la un colt la altul al ţării, d. maior Vintilă Cristescu a fost mutat la Şcoala de sub-ofiţeri din Braşov.

Pentru atletismul braşovean a cărui situaţie o redă cum nu se poate mai bine d. maior V. Cristescu ne trimite următoare scrisoare edificativă:

«Un haos de neînchipuit domneşte în această Ligă de atletism, care pe vremuri a făcut mândria atletismului românesc.

Pe cine întrebi, cu cine vorbeşti, nu-ţi poate da nici un răspuns. O desbinare grozavă între conducători şi între aceştia şi cluburi.

Nimeni nu ştie la cine să se adreseze, căci nimeni nu ştie ce este. Arhiva ligei, într'un loc, ordine date de Federaţie se primesc în alt loc, etc.

M'a cuprins jalea şi mă întreb, cum au putut tolera forurile superioare ca activitatea, aportul ce-l aduce o regiune întreagă sportului românesc să se şteargă în cele patru colţuri de vânt, numai pentru dorinţi şi interese personale meschine».

Pe patru pagini d. maior Vintilă Cristescu ne înfăţişează situaţia tragică a atletismului braşovean, pe care noi o cunoaştem şi am semnalat-o deseori opiniei publice. Tragem nădejde ca şi maiorul Cristescu de altfel, că vremuri bune nu vor întârzia să vină şi la Braşov.

Un prim început este chiar stabilirea d-lui maior Vintilă Cristescu, care poate fi considerată ca o nouă eră în mişcarea atletică braşoveană.

Pe marginea unei demisii

Din motive care au fost publicate, d. C. Leoveanu şi-a dat demisia din conducerea Federaţiei Române de atletism.

Nu vom mai stărui asupra acestei demisii şi nici nu vom discuta dacă la o lună de adunarea generală a Federaţiei mai era nevoie de acest gest pentru unii neînţeles, pentru alţii inutil.

Dar d. C. Leoveanu a ţinut cu orice chip să tragă imediat consecinţele propriei sale indiscreţii. Sacrificiu, repetăm, inutil.

Dacă suspendarea d-lui prof. Moldovanu s'a produs, dece atâta mister în jurul acestei hotăriri, de ce atâta discreţie faţă de opinia publică, de ce atâta agitaţie, când motivele — căci trebue să fi existat motive — pledau pentru o suspendare şi erau destul de puternice ca să o justifice.

După cum suspendarea d-lui Moldovanu ne-a dovedit că Federaţia are datoria ca în viitor să fie mai puţin discretă în hotărîrile sale tot aşa şi recenta demisie a d-lui C. Leoveanu ne dă prilej să ne gândim la alte chestiuni în legătură cu organizarea atletismului nostru.

Este vorba anume de alegerea celor ce conduc destinele unui sport.

Ne-am ridicat întotdeauna cu toată înverşunarea împotriva sistemului ca în conducerea unei federaţii să figureze oameni prea mult legaţi de interesele unor cluburi.

Păstram toată admiraţia noastră faţă de aceşti adevăraţi pioneri ai sportului care sunt suporterii cluburilor, dar suntem convinşi că de o mie de ori mai folositori ar fi şi pentru clubul lor şi pentru sportul în general, dacă ar renunta la acea ambiţie de-a figura în viitor în conducerea federaţiiilor.

Prezenţa acestor pasionaţi oameni de club în fruntea federaţiilor, constitue un veşnic motiv de suspiciune pentru celelalte cluburi, o situaţie delicată pentru ei în anumite momente, şi în general o situaţie de pe urma căreia pierde şi federaţia şi clubul.

Progresul atletismului este condiţionat în primul rând de existenţa cluburilor serioase, puternice şi bine organizate. Temelia sportului atletic îl constitue cluburile şi asupra lor trebue să-şi îndrepte privirile toţi cei ce iubesc şi vor să ajute atletismul.

Conducerea federaţiilor să fie încredinţată persoanelor mai puţin legate de interese de club, mai indiferente la luptele pentru puncte şi trofee şi celor care pun totdeauna interesul general înaintea celui particular.

Sunt în Biroul Federal câteva persoane care se găsesc în situaţia de a alege între a rămâne în conducerea unei federaţii sau a se întoarce la cluburile lor spre a organiza şi a întări astfel mişcarea atletică.

Să fim în locul lor nu am sta un moment la îndoială şi convinşi că servim sportul atletic am renunta la un titlu care de cele mai multe ori nu spune nimic întărind în schimb cu prezenţa noastră un club care are nevoie să fie puternic organizat şi bine îndrumat, căci prin el trăeşte însăşi sportul atletic.

CAMOR

Nou record mondial de haltere

Greul german Iosef Manger din Muenchen, campion olimpic şi recordman mondial a dovedit din nou că poate fi considerat drept cel mai puternic om din lume.

Intr'adevăr, la Nürenberg, Manger a stabilit un nou record mondial, developând 143 kg.

Vechiul record, stabilit tot de el, era de 141 kg. 500.

RUGBY

Opera de ajutorare a cluburilor de rugby

Am relatat în coloanele de faţă, situaţiunea precară în care se găsesc unele din cluburile noastre de rugby şi am insistat asupra necesităţii ce există ca F.R.R.-ul să porneascâ la opera de ajutorare.

Cu acea ocazie am insistat asupra situaţiunei excepţionale din acest sport, în care cluburile nu au încasat nici odată vreun ban, toate încasările revenind F.R.R.-ului.

Intr'o convorbire avută cu d. Caracostea, preşedintele F.R.R.-ului, acesta ne-a făcut obiecţiunea că dacă în adevăr toate încasările au revenit federaţiei, în schimb aceste încasări fiind întotdeauna minime, federaţia deabia a ajuns să acopere regia organizării matchurilor din ţară. Iar pentru turnele efectuate sau pentru organizările internaţionale dela Bucureşti, federaţia a avut întotdeauna sprijinul unor oameni de bine în sportul românesc, în frunte cu d. general Gabriel Marinescu.

Trebue să recunoaştem că obiecţiunea d-lui Caracostea are la bază numai adevărul. In decursul celor 20 de ani de existenţă F.R.R.-ul abia a putut acoperi regia organizării cu încasările făcute. Chiria localului, îngrijirea terenului, construirea a cinci cabine, a duşurilor, apa, etc., au luat în totul veniturile federaţiei.

Insă suntem nevoiţi să revenim asupra acestei chestiuni şi să precizăm că în articolul nostru nici un moment nu am susţinut ca ajutorarea cluburilor să vie din bugetul ordinar al F.R.R.-ului, ci tocmai pe veniturile extraordinare ale federaţiei ne-am bazat atunci când am solicitat concursul pentru cluburi.

Azi chestiunea ridicată de noi se pune cu mai mare urgenţă.

Suntem în preziua unei adunări generale extraordinare a federaţiei şi suntem siguri că cu această ocaziune se va rezolva şi această chestiune, mult prea importantă pentru existenţa rugbyului.

Chestiunea fondurilor care să fie afectate acestei opere de ajutorare, este o chestiune uşor de rezervat. Fie chiar că se va rezolva prin sistemul solicitării sprijinului persoanelor ce au mai venit în ajutorul federaţiei.

Chestiunea ridicată de noi rămâne în picioare şi este mult prea importantă pentru a nu fi rezolvată în adunarea generală extraordinară din 21 Noembrie 1937.

De pe tuşe...

Sportul Studenţesc, *continând tratativele pentru turneul ce-l va întreprinde în iarna aceasta în Occident a ajuns să perfecteze trei întâlniri: Narbonne, Dijon şi Laun Le Saunier. A patra întâlnire a universitarilor va fi credem perfectată pentru Lyon.*

Stadiul Român, *urmând o frumoasă tradiţie va pleca şi în acesta an în Franţa. Este posibil ca turneul roş-albaştrilor să se prelungească cu un match în Germania şi anume la Heidelberg.*

P. T. T.-ul, *în urma turneului efectuat în Franţa şi Italia, are obligaţiunea de a aduce la Bucureşti în primăvara anului 1938, echipele P. T. T. din Paris şi Amatori din Milano. Conducerea poştaşilor nu s'a fixat încă asupra datelor la care cele două formaţiuni străine vor evolua la Bucureşti. In orice caz vizita lor va fi înaintea campionatului european de rugby.*

Ion Irimia *şi* Simion Burlescu, *noui membri ai T. C. R.-ului vor relua antrenamentul în vederea turneului pe care campionii îl întreprind în Italia. Se ştie că aceşti excelenţi înaintaşi nu vor activa în noul lor club decât cu începere din primăvara anului 1938, acum fiind în carantina impusă de schimbarea clubului.*

Tennis Club Român *şi* I. A. R. *au fost declaraţi de către comitetul regional campioni de toamnă, ai categoriilor a doua şi promoţie. De remarcat situaţiunea din clasament a T. C. R.-ului care a înregistrat 6 victorii din şase matchuri cu goalaverageul de 131-5.*

SCRIMĂ

Calendarul coucursurilor de scrimă pe anul 1937-1938

LA CERCUL BUCUREŞTEAN ORA 6.30 SEARA PRECIS

1937

Sâmbătă 27 Noem. 1 floretă, Cupa Dinu Cesianu.

Sâmbătă 4 Decembrie spadă, Cupa Dinu Cesianu.

Sâmbătă 11 Dec. 2 floretă, Cupa Dinu Cesianu.

Sâmbătă 18 Dec., spadă, Cupa Dinu Cesianu.

1938

Sâmbătă 15 Ian. spadă,

Sâmbătă 22 Ian. 3 floretă, finala.

Sâmbătă 29 Ian. 4 spadă, finala.

LA CERCUL MILITAR ORA 7 SEARA

Sâmbătă 5 Febr. sabie, Cupa N. Caranfil.

Sâmbătă 12 Febr. sabie, Cupa N. Caranfil.

Sâmbătă 19 Febr. sabie, Cupa N. Caranfil.

Sâmbătă 5 Martie sabie, finala, Cupa N. Caranfil.

Marţi 15 Martie spadă, Placheta Pipart.

Sâmbătă 19 Martie, sabie, Placheta Pipart.

Sâmbătă 26 Martie, spadă, Cupa Neagu Boerescu, pe echipe.

Sâmbătă 2 Aprilie floretă, Cupa C. H.. Rosetti.

Marţi 5 Aprilie spadă, Cupa C. H. Rosetti.

CAMPIONATELE NAŢIONALE

Duminică 10 Aprilie floretă.

Luni 11 Aprilie sabie.

Duminică 17 Aprilie spadă.

Duminică 8 Mai floretă femenin.

Inscrierile se vor face la Federaţia Română de Scrimă, în str. Athena Nr. 11, cu şese zile înainte de concurs, când se vor plăti şi taxele care sunt: 100 lei două arme şi 200 lei trei arme, fără de care nici un concurent nu poate lua parte la campionat.

O aventură de necrezut a unui aviator român

Revista aviatică «Cerul nostru» publică următoarea interesantă povestire:

Pentru publicul vast, dacă aviaţia este cu siguranţă o armă de temut şi de un risc, ce, pe zi ce trece ar trebui să devină tot mai mic, nu-i mai puţin adevărat că totuşi demonstrarea acestor două caracteristici din urmă are loc în condiţiuni de timp ce nu par excepţionale.

Dintr'o poveste, printre ai cărei eroi vom găsi şi urşi şi vulturi, ne vom da seama că credinţa aceasta este, cel puţin câteodată contrazisă.

Adăogăm că păţania întâmplată şi pe care o redăm mai jos, este cu totul reală, şi că noi n'am făcut altceva decât s'o înşirăm aşa întocmai precum am auzit-o.

Acum vre-o 15 zile, la Pipera, un ofiţer mai în vârstă şi mai mare în grad, căuta un voluntar care să conducă de urgenţă un avion Fleet la Braşov.

Este aproape ora prânzului, şi mai toată lumea se pregăteşte să ia drumul către casă.

Locotenentul X, cu toate că nu avea nici-un motiv să renunţe la odihna şi liniştea unei după amiezi, se hotărăşte să fie el acela care să conducă avionul la Braşov.

Zis şi făcut, se prezintă comandantului său, şi în cinci minute la direcţia către hangar, unde se găsea avionul.

Face toate preparativele necesare, îşi ia paraşuta, avionul are destulă benzină, şi nu mai rămânea decât să-şi ia sborul.

Vremea, deasupra Bucureştiului, convenabilă. Peste munţi, nori, însă spărturi destul de mari, pentru ca un aparat să poată trece nestingherit.

Decolase la orele 1,30 d. a. Pe la 2, Ploeştii şi Morenii apar sub aripele avionului. Insă în acelaş timp, subit, cerul se astupă complet înaintea aviatorului nostru, Ce-i de făcut? Desigur, nimic altceva, decât să ia înălţime — circa 3500—4000 m. şi apoi drept spre Nord, până la Braşov, unde o spărtură sau un luminiş mai mare trebuia să se producă.

Sburătorul nostru nu stă mult pe gânduri, şi iată-l descriind în cerul pitoreştei noastre regiuni petrolifere, cercurile largi ale unei spirale urcătoare.

După zece cincisprezece minute de urcare, iată altimetrul arătând 4000 m. Inălţime de toată siguranţa, care îndreptăţea pe eroul nostru s'o ia, în zbor orb direct prin nori.

După zece minute de zbor, astfel, o burniţă teribilă, urmată de îngheţ, turbură mersul normal al lucrărilor. Aviatorul nostru făcuse socoteala că se găseşte deasupra Sinaiei sau Buştenilor, când, tot uitându-se la instrumente (după care-şi conducea zborul) îşi dă seama că ele încep să se acopere de un strat gros de brumă, cu urme de ghiaţă. Pericolu nu fusese niciodată mai grav simţit ca până acum. Ce-i de făcut? In asemenea condiţiuni zborul fără instrumente este imposibil.

Pilotul nostru holbează ochii adânc, acele indicatoarelor deabea se mai zăresc, cu batista şi cu mâinile şterge mereu geamurile care încep să îngheţe motivul dă semne de nelinişte.

Tot luptând cu instrumentele de bord şi cu pilotajul în condiţiuni atât de delicate, la un moment, o mişcare ciudată la bord — avionul intră în vrie. Prompt, motorul este redus, cârmele la mijloc, şi avionul vrea să se redreseze. Dar unde să-l redresezi când nu vezi nimic? Busola, zăpăcită, se întârteşte ca un derviş în dansurile lui sacre. Indicatorul de viteză nu se vede — are geamul îngheţat. Indicatorul de viraj şi bila pentru echilibrul lateral deasemenea. Totuşi pilotul nostru încearcă imposibilul, adică readucerea avionului la zbor normal. Şi are impresia că reuşeşte de câteva ori. Motorul, când prinde, când dă nişte rateuri care anunţă şi ele tot catastrofa: îngheţul carburatoarelor.

Intre timp, dela 4000 m. la cât se găsea la început, înălţimea s'a redus la 2800—3000 m. Vizibilitatea aceeaşi, adică zero. Nu se văd aproape nici marginile aripilor.

Pilotul are impresia că din nou este stăpân pe avion, dar de câteori îşi spune aceasta, tot deatâtea ori o vrie ametţitoare îl desminte. Cu metoda ei iese din toate, dar ce folos, înălţimea se reduce mereu, căci motorul neprinzând nu mai poţi urca. Repede acul altimetrului arată 2600—2400.

Deodată, are impresia că zăreşte un luminiş, din care ies crestele unor brazi. Se găsea în picaj deasupra unei păduri, la poalele unui munte. Până să îndrepte bine avionul, valea se termină şi este continuă de un deal de 20—30 grade pantă. Manşa este complect trasă la fund, motorul pus în plin, dar din păcate numai prima manevră răspunde, motorul trădează. Avionul urmează redresat, o traectorie paralelă cu suprafaţa dealului, şi după câteva fâlfâiri înspăimântătoare, se înfundă şi aterisează pe iarba umedă, aproape înclinat la 45 grade.

Prima parte a aventurei se terminase. Unde suntem, este prima întrebare. Busola arată acum Nordul şi Sudul, dar este prea târziu. Altimetrul se oprise la 2200 m.

Rotidu-si capul de jur-împrejur, zăreşte o sărmană colibă, însă nici-o ţipenie de om. Este ceasul 4 d. a. şi până să se înopteze mai era puţin. Benzină în rezervoare, nimic, apoi cum să decolezi dintr'o aşa poziţie.

Hotărârea pilotului — rupt de oboseală şi după ce cercetase personal cabana, este să rămână noaptea acolo, după ce evident luase toate măsurile de prevedere pentru legarea avionului de sol, acoperirea carlingei, închiderea motorului.

Cu paraşuta în braţe (care trebua să servească şi de aşternut, şi de învelitoare pe un frig care-ţi clănţănea dinţii, pilotul se instalează în interiorul cabanei.

De mâncare nimic, Dar ce să te mai gândeşte la mâncare, când iată noaptea a sosit, trupul ţi-e leşinat de oboseală şi frig, iar nervii extenuaţi. Somnul sau cel puţin veghea, este cel mai bun remediu.

Se fac orele 9, 10, curând 11 şi 12 Foc să faci, nici vorbă, căci chibrituri nu luase, nici bricheta. Afară ploaie şi norii, înăuntru beznă cumplită.

In tăcerea asta teribilă o distracţie se anunţa: afară sau înăuntru (în starea aceea de semi-somn, cine putea să spună precis) se aud câţiva paşi întrerupţi de mormăituri. Uşa, este drept fusese baricadată, dar, ursul — căci el era, nu reuşise să intre înăuntru?

Cu o sapă pe jumătate ruptă şi pe care eroul nostru avusese grijă s'o ia lângă el mai înainte de a se culca, începe să lovească în întuneric la dreapta şi la stânga, doar o nimeri şi în ursul neaşteptat. Din fericire ursul nu intrase în cabană, şi paşii şi mormăiturile dispărând, pilotul de acum vre-o zece ceasuri a rămas convins că este singur, şi că ursul a plecat, fără să se lase omorât...

La oboseala şi emoţiile din timpul zilei, adăogaţi pe acelea dintre orele 12 şi 1.

Insfârşit, aţipeşte. Când dă să se trezească, puţină lumină intrase în cabană. Erau orele 9. Afară tot burniţă. Avionul era la locul lui (ursul nu avea brevet de pilot. A.R.P.A.).

Planul pilotului nostru era să găsească o potecă prin împrejurimi, şi ţinând cât mai mult direcţia la Sud, să caute să ajungă în vreun loc locuit.

Până atunci, mai dă o raită pe la avion, toate erau la locul lor. Până când să se întoarcă la cabană, aude în spate nişte croncănituri. Priveşte speriat, şi ce vede? Cinci vulturi care roteau desaupra-i ameninţător. Pe jos, nu era nimic cu ce să te aperi. Fuga la ca-

(Continuare în pag. IV-a)